

DE GAVEN EN BEDIENINGEN VAN DE HEILIGE GEEST
TOT OPBOUW VAN DE GEMEENTE
HET BEWIJS IS EVANGELISATIE

Schriftgedeelte: Handelingen 5:12 – 16

Tekst:

Zie ik breng geest in u, en gij zult herleven. Ezech. 37:5

Maar gij zult kracht ontvangen, wanneer de Heilige Geest over u komt, en gij zult mijn getuigen zijn te Jeruzalem, en in geheel Judea en Samaria en tot het uiterste de aarde. Handelingen 1:8

De bekering is niet genoeg om een stabiel evenwichtig Christen leven te lijden.

De oude mens zal proberen om weer de overhand te nemen in het leven van een Christen, als hij niet vervuld is met de Heilige Geest. Dit is wat er genoemd wordt, de heiligmaking.

John Wesley, de geestelijke vader van meer dan 35 denominaties, de Verenigde Methodiste Kerk, hij is de grootvader van het Leger des Heil, De Wesleyaanse Gemeente, de van de Nazarener, Volle Evangelie, de Pinkster gemeente, Hieligheidsbewegingen en de Charismatische vernieuwing. Deze zijn ontstaan uit de grote opwekking in de 18 de eeuw.

De vervulling brengt echter met zich mee dat we gaven van de Heilige Geest krijgen tot diensbaarheid in de gemeente en de gemeenschap.

Laat ons even kijken naar een samenvatting van de boodschap van vorige week:

Ezechiël 37:1 -14:

- a. Eerst worden de beenderen bij elkaar gebracht. – de nodige eenheid om te kunnen werken.
- b. De spieren vertegenwoordigen het woord van God.
- c. De huid is de liefde de Christenen moeten hebben.
- d. De geest is de Heilige Geest die nodig is om te herleven.

Wanneer wij de vijf gedeelten in de Bijbel lezen waar ‘gaven’ worden opgesomd, dan onderscheiden we duidelijk vier categorieën:

1. **Genadegaven** (Rom. 12:6-8 en 1Petr. 4:10-11)
2. **De gaven van Christus voor Zijn**
3. **Openbaringen (manifestaties) Gemeente van de Geest** (Ef. 4:7,11) (1 Cor. 12:1,7-10)
4. **Ambten die God in de Gemeente heeft ingesteld** (1 Cor. 12:28)

Dit zijn de vier groepen van zg. ‘gaven’, die duidelijk in iets van elkaar verschillen.

I. Genadegaven

Als eerste noemen we de genadegaven (Rom. 12:6-8 en 1 Petr. 4:10-11):

“Wij hebben nu gaven (charisma = gaven of gunsten) onderscheiden naar de genade die ons gegeven is: profetie, naar gelang van ons geloof; wie dient, in het werk der bediening; wie onderwijst, in het onderwijzen; wie vermaant, in het vermanen; wie uitdeelt, in eenvoud; wie leiding geeft, met ijver; wie barmhartigheid bewijst, met blijmoedigheid.”

Van deze gaven wordt gezegd, dat zij in het bijzonder worden toebedeeld overeenkomstig de genade die ons gegeven is, en daarom kunnen wij ze ‘genadegaven’ noemen. We plaatsen ze hieronder nog eens:

1. Profetie
2. Dienen
3. Onderwijzen
4. Vermanen
5. Geven of uitdelen
6. Leiding geven
7. Barmhartigheid bewijzen of helpen.

De verzen 1 Petr. 4:10-11 geven een overzicht in een notedop van deze ‘genadegaven’. Zij worden daar gerangschikt in gaven, die tot uitdrukking komen door onze spraak (profetie, onderwijzen, vermanen) en gaven die zich uiten door het verrichten van dienstwerk (dienen, uitdelen, leiding geven en helpen):

“Dient elkander, een ieder naar de genadegave (charisma) die hij ontvangen heeft, als goede rentmeester over de velerlei genade Gods.

Spreekt iemand, laten het woorden zijn als van God; dient iemand, laat het zijn als uit kracht door God verleent.”

II. De gaven van Christus voor zijn Gemeente

De tweede categorie is die van de gaven, die Christus aan Zijn Gemeente op aarde gegeven heeft. Wij vinden ze beschreven in Ef. 4:7, 11:

“Aan ieder onzer is de genade gegeven naar de mate van de gave (dorea = vrije gift of geschenk) van Christus .... En Hij is het die sommigen gegeven heeft als apostelen, sommige als profeten, sommige als evangelist en en sommigen als herders en leraars (juister vertaald: herder-leraar. Dus één ambt) tot opbouw van het Lichaam van Christus.

We hebben gezien dat Christus vier gaven aan Zijn Gemeente gegeven heeft; we zouden ze kunnen noemen ‘de gaven van Christus voor Zijn Gemeente’:

1. Apostelen
2. Profeten
3. Evangelisten
4. Herder-leraar

III. Openbaringen (manifestaties) van de Heilige Geest

De derde categorie wordt gevormd door de manifestaties van de Heilige Geest, ‘de geestelijke gaven’, de ‘bovennatuurlijke gaven’ of ‘wondergaven’, zoals men ze in allerlei benamingen heeft genoemd. Men vindt ze beschreven in 1 Cor. 12:1, 7-10:

“Ten aanzien van de uitingen des geestes (pneumatikos = wat de geest betreft, geestelijke manifestaties), broeders, wil ik u niet onkundig laten. Maar aan een ieder wordt de openbaring (phanerosis = het laten zien of horen) van de Geest gegeven tot welzijn van allen. Want de een wordt gegeven door de Geest een woord van wijsheid en aan de ander een woord van kennis, krachtens dezelfde Geest; de een geloof door dezelfde Geest en de andere gaven (charismata) van genezing door die ene Geest; de een het verrichten van wonderwerkingen, de ander profetie, de een het onderscheiden van geesten, en aan een ander allerlei tongen (talen), aan een ander vertolking van tongen.”

Opmerking:

*Het woord tong (glosa) in het Grieks:is taal
Tong van de mond is sapa.*

Hier noemt de Schrift negen verschillende manifestatie van de Geest:

1. **Woord van wijsheid**
2. **Woord van kennis**
3. **Geloof**
4. **Gaven (charismata) van genezing**
5. **Wonderwerken**
6. **Profetie**
7. **Ondescheiding van geesten**
8. **Tongen of Talen**
9. **Vertolking van tongen (talen)**

IV. Ambten in de Gemeente

De vierde categorie is die van de ambten, die God (de Vader) in de Gemeente heeft ingevoerd 1 Cor. 12:28):

“En God heeft sommigen aangesteld in de Gemeente, ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars, verder krachtwerkingen, daarbij gaven (charismata) van genezingen, om te helpen, om te besturen, en verscheidenheid van tongen.”

Dit is de representatieve lijst van ambten die acht specifieke soorten bevat, alle genomen uit drie categorieën.

Twee methoden van analyseren

Nu we vier verschillende lijsten van ‘gaven’ bekeken hebben, gaan we ze ontleden volgens twee methoden:

- I. **door de Griekse uitdrukkingen te gebruiken.**
- II. **Door de sleutel tekst 1 Cor. 12:4 te gebruiken.**

I. De Griekse uitdrukkingen

Eerst gaan we dus deze schriftgedeelten in hun onderling verband volgens de originele Griekse taal bekijken.

Charisma

De ‘genadegaven’ worden in het Grieks charisma genoemd, d.w.z. genadegift of gunst. Uit hetgeen Petrus hierover zegt, maken wij op dat deze gaven iets gemeen hebben met talenten of bekwaamheden die ons door de Heilige Geest geschonken worden. Voorts lezen we dat ze worden uitgeoefend overeenkomstig de genade (onverdiende gunst) van God, die wij ontvangen hebben. Deze talenten zijn geestelijk, niet voortspruitend uit onze natuur, maar heel vaak zijn ze uitbreidingen van onze natuurlijke bekwaamheden op een bepaald terrein.

De zeven genadegaven van Rom. 12 worden door Petrus onderverdeeld in in twee groepen:

1. **spreek-gaven**
2. **bedienings-gaven**

Wanneer we spreken, gebruikt God ons als zijn ‘orakels’, d.w.z. als mensen die rechtstreeks door Hem geïnspireerd worden. Als wij de dienst uitoefenen, is dit het gebruiken van door God gegeven bekwaamheid, naar zijn wil, om zijn werk te kunnen doen. Deze gaven zijn persoons gebonden.

Dorea

De tweede Griekse uitdrukking voor ‘gave’, *dorea*, d.w.z. vrije gift of geschenk, wordt gebruikt waar sprake is van de viervoudige gave van Christus voor Zijn Gemeente. Er moet erop gewezen worden dat deze niet beschouwd moet worden als gift in de betekenis van persoonlijk talent. Christus schenkt niet de gave om apostel of profeet te zijn, of de gave om te kunnen evangeliseren of het herder-leraarschap uit te oefenen, maar Hij roept personen, die genade gaven ontvangen hebben. Deze gaven zijn dus personen (apostelen (kerkplanters of zendelingen), profeten (predikanten), evangelisten, herder-leraars), die Christus aan Zijn Gemeente schenkt tot opbouw. Het zijn vier bedieningen en niet vier gaven in de betekenis van de genadegaven. Het is goed op te merken dat de Griekse woorden verschillend zijn, als het gaat om charisma-gave en dorea-gave.

Pneumatikos

De derde Griekse uitdrukking die met ‘gave’ vertaald werd is *pneumatikos*. Het woord wil eenvoudig zeggen “geestelijk ding” of “wat met de geest te maken heeft”. Dit zijn de bekende ‘geestelijke gaven’ van 1 Cor. 12:8-10. De apostel gebruikte dezelfde uitdrukking in 1 Cor. 14:1: “**Jaagt de liefde na en streef naar de gaven des geestes (pneumatika)**”. Hier wijst hij naar de negen zg. ‘gaven des Geestes’.

Let eens op hoe de lijst van geestelijke uitingen wordt ingeleid door het vers: “**Aan een ieder wordt de openbaring van de Geest gegeven tot welzijn van allen**”. Ze worden geen gaven genoemd maar ‘openbaringen’. De Griekse uitdrukking voor openbaring (*phanerosis*) wordt nergens met ‘gave’ vertaald. Daarom betreft de lijst van geestelijk dingen in dit schriftgedeelte wel openbaringen of manifestaties van de Geest, maar geen gaven van de Geest. Juist bezien is het woord van wijsheid dus een openbaring van de Geest, bij een bepaalde gelegenheid gegeven aan iemand tot opbouw van allen.

In zekere zin is deze openbaring een gave, geschonken aan allen, die deel hebben aan het getuigenis voor Christus. Maar dit is iets anders dan dat men zegt, dat iemand de “gave van wijsheid” ontvangen heeft. Het verschil wordt duidelijk door de Griekse woordkeuze. De Geest openbaart zich door het woord van wijsheid en de overige manifestaties d.m.v. personen en tendienste van de gehele Gemeente.

Dit zijn geen bekwaamheden, zoals de genadegaven van Rom. 12 dat zijn. Niemand kan de openbaringen van de Geest als een persoonlijk bezit ontvangen; zij kunnen alleen door personen tot uiting komen, volgens de wil van de Heilige Geest, op een bestemde tijd en tot stichting van allen. Dit principe is nodig om het verschil te kunnen begrijpen tussen gaven, openbaringen en bedieningen.

II. Het sleutelvers

De tweede methode om het verschil tussen gaven, bedieningen en openbaringen te tonen is het bestuderen van 1 Co. 12:4. Deze tekst geeft ons de sleutel tot het onderscheid.

“Er is verscheidenheid in genadegaven (charisma), maar het is dezelfde Geest; en er is verscheidenheid van bedieningen (diakonia), maar het is dezelfde Here; en er is verscheidenheid van werkingen (energema), maar het is dezelfde God, die alles in allen werkt.”

Hier heeft, als we het zo mogen uitdrukken, een Drie-enige werkverdeling plaats gevonden.

De Geest schenkt gaven, genadegaven, aan personen en openbaart Zich door een persoon tot stichting van allen.

De Here Jezus schenkt bedieningen, mensen met genadegaven, opdat de Gemeente apostelen, profeten (predikanten), evangelisten en herder-leraars zou hebben.

Maar God, de Vader, voorziet in de energema, de kracht en energie voor alles.

In deze betekenis heeft God in de Gemeente (de universele Kerk van Christus) aangewezen, ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars, verder werkers van krachten, daarna (genade)gave van

genezingen,, helpers, bestuurders en sprekers in allerlei talen. Dit zijn geen gaven maar mensen, die ambten vervullen volgens de aanstelling van God, de Vader.

Een apostel is iemand, die bepaalde genadegaven heeft ontvangen en die ook de Heilige Geest zou kunnen manifesteren d.m.v. enige of alle negen openbaringen van de Geest. Hij is door zijn Heer en Heiland als apostel aan de Gemeente gegeven, en aangewezen en afgezonderd (d.w.z. bevestigd en bekrachtigd voor zijn taak) door de Vader.

Iemand die 'krachten werkt' is niet iemand die de gave van wonderen-verrichten bezit (zo'n gave bestaat niet), maar iemand, die wonderen openbaart door de Heilige Geest. Hij of zij zou ook genadegaven kunnen bezitten, maar in alles verleent de Vader Zijn gunst om de werking te doen geschieden. Kracht en wonderdoeners bezitten derhalve geen gaven, die hen in staat stelt om wonderen te doen, maar zij vervullen een ambt, waardoor zij door de Geest wonderen kunnen bewerken.

Een bestuurder is iemand die de genadegave van het leiden of besturen heeft ontvangen. Hij kan ook op bepaalde tijden, de Geest d.m.v. van de negen phaneroses (openbaringen) manifesteren, maar alweer is alles wat hij doet afhankelijk van de kracht van de Vader.

1 Cor. 12:28 laat ons de ambten zien van personen, die één of meer gaven ontvangen hebben:

Apostelen, die een gave van Christus voor Zijn Gemeente is.

Profeten, die eveneens door Christus aan de Gemeente gegeven zijn en de genadegave van profetie (prediken) bezitten.

Leraars, die een gave van Christus aan de Gemeente zijn en de specifieke gave van onderwijzen bezitten.

Wonderwerkers, die in hun ambt de Geest door wonderen openbaren.

Helpers, die de genadegave van het helpen in hun ambt bezitten.

Bestuurders, die eveneens hun speciale genadegave voor de dienst bezitten.

Sprekers in talen, die in hun speciale ambt de Heilige Geest d.m.v. allerlei talen openbaren.

Omdat sommige van deze gaven verwarring kunnen stichten heb ik gemeend om bepaalde zaken te belichten.

Profetie

Profetie betekent letterlijk '***spreken***'.

De profeten waren heilige, van God geroepen mensen, die met bepaalde Geestesgaven waren toegerust. Hun zending was van Godswege. Sommigen zoals Jesaja en Daniel waren van koninklijk bloed, terwijl de meesten uit een priesterlijk geslacht kwamen.

Er is een groot verschil tussen de profeten in de oude bedeling en de profeten van de nieuwe bedeling.

Bij de eerste gebeurde profetie bij bijzondere gelegenheden, terwijl bij de tweede het een voortvloeiende is van de inwonende Heilige Geest. De eerste werd gegeven ter voorlichting van het plan Gods met de mensheid vanaf de schepping tot het einde van alle dingen, de laatste tot opbouw van de Gemeente van Christus. De profeten van de nieuwe bedeling treden dan niet op als die van de oude bedeling.

Valse profeten waren er in die dagen evenzo als nu, o.a. Bileam (Num. 22), Zedekia (1 Kon. 22:11 en 24), Hananja (Jer. 28 en vele anderen).

Valse profeten daagden ook op in de eerste Christengemeente (2 Cor. 11:13-15), terwijl de apostel Petrus voorspelt dat in de Gemeente des Heren valse leraars zullen zijn, die bedekt, verderfelijke ketterijen zullen uitvoeren (2 Petr. 2:1-3).

In Ezechiël 13 over profetie die niet uit God is, maar voorspuit uit eigen hart.

Er zijn drie soorten van profetieën:

1. *Goddelijke profetie:*

Deze komt door de Goddelijke inspiratie van de Heilige Geest en komt uit. De profeet, in dit geval, is zeer nederig, Christuscentrisch en Godvererend.

2. *Profetie uit eigen hart*

Deze komt uit eerezucht en bestaat meestal uit eigen voordeel. De profeet duldt geen tegenspraak en probeert zelf de vervulling af te dwingen.

3. *Satanische profetie*

Satan kan een onbekeerde of een afvallige gebruiken als werktuig. Het gaat gepaard met bedreiging in alle vormen.

Lees Deut. 18:17-22.